

Asia: VN/24092/2023

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi EU:n kryptovara-asetuksen ja maksun tiedot -asetuksen täytäntöönpanosta

Lausunnonantajan lausunto

Yleiset huomiot hallituksen esitykseen

EU:n kryptovaramarkkina-asetus MiCA tuo Finanssivalvonnalle uusia toimilupavalvottavia, uusia tehtäviä ja merkittävästi uusia toimivaltuuksia. Keskeinen muutos valvojan näkökulmasta on, että kryptovaroihin liittyvää liiketoimintaa ei ole enää mahdollista harjoittaa vain pääosin rahanpesun estämistä ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevaa sääntelyä noudattamalla. Keskeinen muutos toimialalle taas on, että EU-harmonisaatio tuo toimijoille mahdollisuuden tarjota yhdellä toimiluvalla palveluita rajan yli muihin EU- ja ETA-maihin ilmoitusmenettelyyn perustuen. Koska kryptovaroihin liittyviä palveluita on mahdollista käyttää verkossa paikasta riippumatta – poislukien kryptovarojen ja käteisen vaihtamiseen tarkoitettut automaattit – on odotettavissa, että uudet toimilupavalvottavat tekevät säännönmukaisesti ilmoituksen useisiin EU- ja ETA-maihin. Vastaavasti odotamme, että suuri osa muissa EU- ja ETA-maissa toimiluvan saaneista palveluntarjoajista tekee ilmoituksen Suomeen.

Kryptovarapalvelun tarjoajien lisäksi toinen uusi toimilupavalvottavakategoria on omaisuusreferenssitokenien liikkeeseenlaskijat. Lisäksi tietyt muut Finanssivalvonnan valvottavat saavat oikeuden laskea liikkeeseen kryptovaroja ja/tai tarjota kryptovarapalveluita. MiCA parantaa sijoittajansuojaa siten, että jatkossa liikkeeseenlaskettavista kryptovaroista on julkaistava kuvaus, jonka sisällöstä määrätään asetuksessa. Tähän asti markkinoinnin vaatimuksena on ollut ainoastaan, että kryptovarasta annetut tiedot eivät ole harhaanjohtavia tai totuudenvastaisia. Lisäksi sijoittajansuoja paranee siten, että kryptovarapalvelun tarjoajien on muun muassa torjuttava eturistiriitojen syntymistä ja markkinoiden väärinkäyttöä. Kryptovarapalvelun tarjoajien toiminnasta vastaavalle johdolle asetetaan ensi kertaa pätevyysvaatimuksia. Jatkossa on myös helpompaa selvittää, missä EU- tai ETA-maassa jotakin palveluntarjoajaa valvotaan – tai vastaavasti missä EU- tai ETA-maassa on rekisteröity uutta kryptovaraa koskeva kuvaus – kun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ESMA perustaa yhteiseurooppalaisen rekisterin näille tiedoille.

Finanssivalvonta toteaa kuitenkin, että MiCA ei tee kryptovaroista turvallisia eikä vakaita sijoituskohteita. Esimerkiksi markkina-arvoltaan suurimman kryptovaran bitcoinin arvo perustuu ainoastaan kysyntään ja tarjontaan. Kryptovaroihin liittyvän liiketoiminnan sääntelyn lisääntymisestä huolimatta kryptovaroista kiinnostuneen tulisi jatkossakin harkita hankintapäätöstään tarkoin ja ymmärtää kryptovaroihin liittyvät riskit ennen sijoittamista. Uskomme, että markkinoilla on

jatkossakin paljon huijauksia, vaikka viranomaisilla on jatkossa kattavammat valtuudet puuttua ainakin luvattomaan palveluntarjontaan.

Kansallisesta täytäntöönpaneovasta ja täydentävästä sääntelystä päätettäessä Finanssivalvonta pitää tärkeänä, että siirtymä MiCA-kehikkoon on mahdollisimman kitkaton. Lisäksi Finanssivalvonta pitää tärkeänä, että oikeustila ja -varmuus eivät miltään osin heikkenisi nykyisestä. Finanssivalvonta käyttää tässä yhteydessä tilaisuuden lausua myös joistakin muista seikoista, jotka koskevat tämän hallituksen esityksen vuoksi muutettavia lakeja.

Yleisinä koko hallituksen esitystä koskevinä huomioina Finanssivalvonta toteaa vielä, että lain oikeasta kirjoitusasusta on syytä varmistua, sillä lain nimi on kirjoitettu HE-luonnoksessa eri tavoilla. Lisäksi Finanssivalvonta toivoo, että valtiovarainministeriö pyrkii edistämään MiCAn käänkövirheiden korjaamista. Erityisesti alkuperäisessä englanninkielisessä asetustekstissä on käytetty termiä "recovery plan", joka on käännetty virheellisesti suomeksi "palautumissuunnitelmaksi" eikä johdonmukaisesti luottolaitosten kriisinratkaisusääntelyn tapaan "elvytysuunnitelmaksi". Toiseksi komission alkuperäisen asetusehdotuksen (COM(2020) 593 final) suomennoksessa ja finanssialan digitaalisesta häiriönsietokyvystä annetun asetuksen ("DORA") (EU) 2022/2554 suomennoksessa "asset-referenced token" on käännetty "referenssivaratokeniksi" eikä "omaisuusreferenssitokeniksi".

Laki kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista

1. Näkemykset kansallisen lain nojalla sallittuun liiketoimintaan

Finanssivalvonta puoltaa valtiovarainministeriön ehdotusta siitä, että sallittuun liiketoimintaan sovelletaan maksulaitoslain (297/2010) 9 §:n 2 momentissa ja 19 §:n 2 momentissa omaksuttua lähestymistapaa. Finanssivalvonta ei ole havainnut, että nykyisillä virtuaalivaluutan tarjoajilla olisi laajasti muuta kuin kryptovaroihin liittyvää liiketoimintaa. Maksulaitoslain 19 §:n 2 momenttia vastaava kirjaus mahdollistaisi tarpeen vaatiessa harkinnanvaraisen liiketoiminnan rajoittamisen.

2. Näkemykset EU:n kryptovara-asetuksen 143 artiklan mukaisen siirtymäajan soveltamisesta

Valtiovarainministeriö on ehdottanut, että siirtymäaika ei esitetä. Soveltamatta jättäminen tarkoittaisi, että Suomessa kryptovarapalveluita tarjoavat yritykset olisivat kaikki samojen sääntelyvaatimusten piirissä heti MiCAn soveltamisen alettua. Erityisesti kuluttajansuojan näkökulmasta olisi suotavaa, että vaatimukset ovat kaikille yrityksille samat ja kryptovarapalveluiden tarjoaminen nykyisen vaatimuksiltaan vähäisemmän kansallisen sääntelykehikon piirissä ei olisi enää mahdollista. Toiseksi on hyvä, että MiCAn ja maksun tiedot -asetuksen (TFR) vaatimuksia alettaisiin soveltaa kryptovarapalveluihin selkeästi samanaikaisesti.

On kuitenkin otettava huomioon myös siirtymäajan soveltamatta jättämisen negatiiviset vaikutukset. Nykyisten virtuaalivaluutan tarjoajien olisi saatava toimilupa heti asetuksen kryptovarapalvelun tarjoajia koskevien säännösten ensimmäisenä soveltamispäivänä eli 30.12.2024, jotta ne eivät joutuisi keskeyttämään liiketoimintaansa toimilupakäsittelyn ajaksi. Eurooppalaiset valvontaviranomaiset ja Euroopan komissio antavat asetusta täydentävää toisen ja kolmannen tason sääntelyä, mukaan lukien erityisesti tekninen sääntelystandardi kryptovarapalvelun tarjoajan hakemuksen sisällöstä ja implementoiva standardi hakemuslomakkeesta sekä johdon ja omistajien sopivuusvaatimuksia koskeva ohje. Lopullisia standardeja ei ole vielä annettu ja sopivuusvaatimuksia koskeva julkinen lausuntokierros on päättynyt vasta 22.1.2024. Lisäksi ennen kansallisen lain vahvistamista Suomessa ei ole nimettyä toimivaltaista viranomaista, joka voisi käsitellä hakemukset.

Ottaen huomioon sääntelyn puuttumisen, on todennäköistä, että toimilupahakemuksia on mahdollista alkaa käsitellä aikaisintaan vuoden toisella puolikkaalla. Sääntelyn soveltamisesta ei toistaiseksi myöskään ole missään EU-maassa vielä käytännön kokemusta, mikä saattaa vaikuttaa sekä hakemusten laatuun että vaikeuttaa niiden käsittelyä. Siirtymäajasta päätettäessä tulisi pyrkiä torjumaan se, että kryptovarapalvelun tarjoajan toimilupaa hakeneet virtuaalivaluutan tarjoajat joutuisivat keskeyttämään liiketoimintansa hakijasta itsestään riippumattomista syistä. Finanssivalvonta puoltaa kuitenkin tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi, kuluttajansuojan turvaamiseksi ja mahdollisimman suuren oikeusvarmuuden saavuttamiseksi valtiovarainministeriön näkemystä siitä, että mahdollinen siirtymäaika säädetään lyhyeksi.

Lisäksi on otettava huomioon, että osa virtuaalivaluutan tarjoajista saattaa jättää hakematta kryptovarapalvelun tarjoajan toimilupaa. Virtuaalivaluutan tarjoajan liiketoiminnan laajuudesta ja sen hallussa olevien asiakkaille kuuluvien kryptovarojen määrästä riippuen liiketoiminnan alas ajaminen nopeasti saattaa olla haastavaa. Oikeus tarjota palveluita voi siis päättyä joko siksi, ettei virtuaalivaluutan tarjoaja ole lainkaan hakenut toimilupaa tai siksi, ettei se ole hakemisesta huolimatta saanut toimilupaa. Hallituksen esityksessä olisi siirtymäajasta riippumatta tarpeen arvioida toiminnan loppumisen vaikutuksia näissä eri tilanteissa. Esimerkiksi olisi arvioitava, miten virtuaalivaluutan tarjoajan hallussa mahdollisesti olevia asiakkaille kuuluvia virtuaalivaluuttoja olisi kohdeltava, mikäli virtuaalivaluutan tarjoajan oikeus tarjota MiCAN soveltamisalan piiriin kuuluvia kryptovarapalveluita päättyy.

Mikäli siirtymäaikaa ei lainkaan sovelleta, on otettava huomioon myös se teoreettinen mahdollisuus, että Suomeen hakeutuisi nopeamman toimiluvan käsittelyn toivossa joitakin uusia yrityksiä. Kyseeseen tulisivat todennäköisesti vain yritykset, joihin sovellettaisiin pitkää siirtymäaikaa toisessa maassa. Ottaen kuitenkin huomioon, että näillä yrityksillä on oikeus hakea myös nykyisissä sijoittautumismaissaan toimilupaa viimeistään MiCAN soveltamisen alettua, Finanssivalvonta pitää uudelleensijoittautumista Suomeen melko epätodennäköisenä.

3. Näkemykset toimijoiden salassapito- ja vahingonkorvausvelvoitteisiin

Finanssivalvonta kannattaa sitä, että lakiin kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista sisällytetään salassapito- ja vahingonkorvausvelvollisuutta koskevat säännökset hallituksen esityksen luonnoksessa esitetyistä syistä.

4. Näkemykset viranomaisen valvontavaltuuksiin

Finanssivalvonta kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota tiedonsaantisäännöksiin ja niiden riittävään kattavuuteen. MiCAN 107 artiklan 1 kohta kuuluu: ”Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa sovittava kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa yhteistyöjärjestelyistä, jotka koskevat tietojenvaihtoa kolmansien maiden kyseisten valvontaviranomaisten kanssa ja tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täytäntöönpanoa kyseisissä kolmansissa maissa. Näillä yhteistyöjärjestelyillä on vähintään varmistettava tehokas tietojenvaihto, jonka ansiosta toimivaltaiset viranomaiset pystyvät hoitamaan tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.” Vastaava kansainväliseen viranomaisyhteistyöhön velvoittava säännös on useissa muissakin pääomamarkkinoita koskevissa EU-säädöksissä, kuten markkinoiden väärinkäyttöasetuksessa (26 artikla), esiteasetuksessa (30 artikla) ja rahoitusvälineiden markkinat -direktiivissä (88 artikla). Pääomamarkkinoiden valvonnassa tällainen kansainvälinen yhteistyöjärjestely perustuu monenkeskiseen yhteistyöhön, käytännössä mm. IOSCO:n puitteissa laadittuun MMoU-asiakirjaan (<https://www.iosco.org/about/?subsection=mmou>), jonka osapuoli Finanssivalvonta on. Jotta Finanssivalvonta voisi tehokkaasti valvoa Suomen pääomamarkkinoita,

edellyttää se MMoU:n nojalla annettavan virka-apun saamista kolmansien maiden viranomaisilta esimerkiksi tilanteessa, jossa Helsingin pörssissä tehdyn kaupan osapuoli on kolmannessa valtiossa. Koska virka-apu on MMoU:n mukaan vastavuoroista, edellyttää sen osapuolena oleminen vastaavasti sitä, että Finanssivalvonta voi tarvittaessa antaa virka-apua kolmansien maiden viranomaisille niiden pyynnöstä. On ilmennyt, että voimassa olevan lainsäädännön mukaan Finanssivalvonta ei voi näin kaikilta osin tehdä, sillä sen tietojensaantioikeus on laissa liian suppea muiden kuin Finanssivalvonnan valvottavien (FivaL 4 §) ja muiden finanssimarkkinoilla toimivien (FivaL 5 §) osalta.

Finanssivalvonta katsoo, että Suomen pääomamarkkinoiden tehokkaan valvonnan turvaaminen sekä MiCAn ja muiden EU-säädösten vaatimusten täytäntöönpaneminen edellyttää lainsäädännön täydentämistä niin, että Finanssivalvonta kykenee toteuttamaan tehokkaasti ja vastavuoroisesti tietojenvaihtoa kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa. EU-säädökset edellyttävät, että lainsäätäjä varmistaa, että Finanssivalvonnalla on tältä osin tarvittavat toimivaltuudet. Kuten edellä todetaan, tämä on edellytys Suomen pääomamarkkinoiden valvonnan uskottavuudelle. Muussa tapauksessa Finanssivalvonnan valvonnan edellytykset vaarantuisivat vakavasti, kun Finanssivalvonta ei saisi enää kolmansien maiden valvontaviranomaisilta tarvitsemiaan tietoja. Tämä olisi omiaan vaarantamaan Suomen pääomamarkkinoita kohtaan tunnettua luottamusta.

Edellä todettu edellyttää Finanssivalvonnasta annetussa laissa (FivaL) säädettyjen toimivaltuuksien täydentämistä niin, että Finanssivalvonta pystyy virka-apupyynnön johdosta hankkimaan ja toimittamaan kolmansien maiden valvontaviranomaisille tietoja, joita voi olla muilla kuin FivaL 4 §:ssä tarkoitetuilla valvottavilla ja 5 §:ssä tarkoitetuilla muilla finanssimarkkinoilla toimivilla, joiden osalta Finanssivalvonnan tietojensaantioikeus on turvattu riittävästi FivaL 18 §:ssä. Tämä tarkoittaa ainakin seuraavia lakimuutoksia:

- o FivaL 21 §:n tarkoittamat markkinoiden väärinkäytön valvontaan liittyvät erityiset toimivaltuudet tulee laajentaa kattamaan säänneltyä markkinaa, monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää ja kryptovarojen kaupankäyntialustaa vastaavat kolmansien maiden markkinat, jotta pykälän 2 momentissa säädetty tietojensaantioikeus kattaa myös tällaisilla markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevilla instrumenteilla tehtyjä liiketoimia ja liikkeeseenlaskijoita koskevat tiedot. Finanssivalvonnan tulee voida hankkia nämä tiedot kolmansien maiden valvontaviranomaisten virka-apupyynnöiden toteuttamiseksi;

- o FivaL 19 §:n 3 momentin tiedonsaantioikeutta koskevaa säännöstä tulee täydentää niin, että säännös kattaa myös kolmansien maiden valvontaviranomaisten virka-apupyynnöiden toteuttamiseksi tarvittavat tiedot muussa kuin FivaL 21 §:n tarkoittamassa tilanteessa.

Kyseisten FivaL:n säännösten osalta on samalla varmistuttava siitä, että ne antavat Finanssivalvonnalle EU-säädösten edellyttämän tiedonsaantioikeuden. Säännökset sisältävät nyt tiedonsaantioikeutta rajoittavia kriteerejä, jotka eivät perustu EU-säädöksiin. Esimerkiksi MiCAn osalta FivaL 19 §:n 3 momentti on selkeästi rajoittavampi kuin tiedonsaantioikeutta koskeva MiCAn 94 artiklan 1 kohdan a alakohta, sillä momentissa puhutaan mm. "välttämättömistä" tiedoista. Myös FivaL:n 21 §:n 2 momentti sisältää kriteerejä, joita esimerkiksi MiCAn 94 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa ei ole (mm. "välttämätön" tieto).

5. Muut huomiot, jotka koskevat ehdotettua kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annettua lakia

Finanssivalvonnan käsityksen mukaan lain 1 §:n soveltamisalasäännöstä tulisi täsmentää. Säännöksessä voitaisiin muun muassa viitata MiCAN tarkoittamaan toimintaan toimijoiden sijaan. Tämä on yleinen lainkirjoitustapa rahoitusmarkkinasääntelyssä, kuten luottolaitoslaissa, maksulaitoslaissa ja sijoituspalvelulaissa. Laissa tulisi myös täsmentää, mitä lain säännöksiä sovelletaan muihin kuin ko. lain mukaan toimiluvan saaneisiin finanssiyhteisöihin (ks. 1 § 3 mom.).

MiCassa ei säädetä suoraan kryptovarapalvelun tarjoajan oikeudesta ottaa vastaan asiakkaiden rahavaroja eli asiakasvaroja kryptovarapalvelun tarjoamista varten. Asiakasvaroilla tarkoitettaisiin samaa asiaa kuin sijoituspalvelulain (747/2012) 9 luvussa. MiCAN 70 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään kuitenkin hyvin ylätasolla siitä, miten asiakasvarat on suojattava, mikäli niitä otetaan vastaan. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan asiakasvarojen vastaanottaminen voi olla tarpeen myös sellaisissa tilanteissa, joissa ei voida katsoa olevan kyse esimerkiksi säännellyn maksupalvelun tarjoamisesta tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskusta. Asiakasvarojen vastaanottamisen oikeustilan selkeyttämiseksi näissä tilanteissa Finanssivalvonta ehdottaa, että kryptovarapalvelujen tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annettuun lakiin lisätään lyhyt informatiivinen säännös, jonka mukaan kryptovarapalvelun tarjoajilla on oikeus ottaa vastaan asiakasvaroja kryptovarapalvelujen tarjoamiseksi. Oikeus olisi ainoastaan, mikäli kryptovarapalvelun tarjoaja toimittaa Finanssivalvonnalle selvitykset siitä, miten se aikoo noudattaa MiCAN 70 artiklan 2 ja 3 kohdissa tarkoitettuja vaatimuksia. Lisäksi, koska mainituissa kohdissa asetetut vaatimukset ovat varsin epätasomaisia, Finanssivalvonta ehdottaa, että valtiovarainministeriö säätäisi Finanssivalvonnalle asiassa määräyksenantovaltuuden.

Finanssivalvonta kiinnittää huomiota myös siihen, että asiakkaiden kryptovarojen suojaamista ja säilyttämistä koskevat vaatimukset 70 artiklan 1 kohdassa ovat hyvin ylätasoisia. Oletettavasti finanssialan digitaalista häiriönsietokykyä koskevan asetuksen (EU) 2022/2554 eli DORAN soveltamisen alkaminen parantaa osin tilannetta. DORA ei kuitenkaan suoraan koske juuri asiakkaille kuuluvien varojen suojaamisen ja säilyttämisen menettelytapoja. Finanssivalvonta ehdottaa siksi määräyksenantovaltuutta säädettäväksi myös asiakkaiden kryptovarojen suojaamisesta ja säilyttämisestä.

Vaihtoehtoisesti valtiovarainministeriö voisi säätää suoraan tarkemmista asiakasvarojen ja asiakkaiden kryptovarojen säilyttämistä ja suojaamista koskevista vaatimuksista kryptovarapalvelujen tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetussa laissa. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan ilman joko suoraan laissa säädettyjä tai lain nojalla säädettyjä täsmällisempiä vaatimuksia näistä menettelytavoista asiakasvarojen ja asiakkaiden kryptovarojen suojaamista ja säilyttämistä koskeva oikeustila heikkenee nykyisestä. Lisäksi kryptovarapalveluiden tarjoajiksi hakevien yritysten oikeusvarmuus heikkenee nykyisestä. MiCAN yksi keskeinen tavoite on 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaan suojata kryptovarapalvelujen tarjoajien asiakkaita. Täsmällisemmistä vaatimuksista säätäminen tehostaisi tavoitteen toteutumista.

Esityksessä Finanssivalvonnalle ei ehdotettaisi oikeutta hankkia veloitteidenhoitoselvityksiä niistä henkilöistä, joita koskee virtuaalivaluutan tarjoajista annetun lain 7 §:n mukainen luotettavuusvaatimus, ja joita koskisi MiCAN 68 artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen hyvämainaisuutta koskeva vaatimus. Laissa virtuaalivaluutan tarjoajista olleen oikeuden poisto on perusteltu sillä, että hyvämainaisuuden arvioinnissa ei ole kansallista liikkumavaraa. MiCassa ei ole määritelty sitä, mitä hyvämainaisuus tarkoittaa. Sen sijaan MiCAN 68 artiklan 1 ja 2 kohdassa on todettu, että nämä henkilöt eivät "varsinkaan" voi olla tuomittuja rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista rikoksista, jotka vaikuttaisivat heidän hyvään maineeseensa. MiCAN 68 artiklan 1 ja 2 kohdassa on siis säädetty ainoastaan hyvämainaisuuden yhdestä erityispiirteestä.

Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan sen arviointi, mikä on hyvämaineisuuden tutkimiseen tarpeellinen rekisteriote tai muu virallinen asiakirja, on kansallisen harkinnan varassa. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan on myös hyvä käytäntö käyttää hyvämaineisuuden arviointiin kaikkia tarkoituksenmukaisia virallisia lähteitä arvioinnin kohteena olevan henkilön toimittamien selvitysten sijaan tai lisäksi, kunnioittaen kuitenkin henkilön perusoikeuksia. Tämä periaate on vahvistettu esimerkiksi Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen yhteisten ohjeiden EBA/GL/2021/06 (tai vastaavasti ESMA35-36-2319) kohdassa 73: "Without prejudice to any fundamental rights, any relevant criminal or administrative records should be taken into account for the assessment of good repute". Eri jäsenmaissa käytössä olevat viralliset rekisterit eroavat merkittävästi toisistaan ja on käytännössä varmaa, että jokaisessa jäsenmaassa hyvämaineisuuden arviointi perustuu keskenään hyvinkin erilaisiin lähteisiin ja selvityksiin, ei ainoastaan mahdollisiin rikosrekisteriotteisiin. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan oikeus veloitteidenhoitoselvitysten hankkimiseen ei ole ristiriidassa asetuksen sanamuodon tai tarkoituksen kanssa ja oikeus tulisi sisällyttää kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annettavaan lakiin.

MiCassa säädetään toimivaltaisille viranomaiselle laajat tiedonsaantioikeudet. Sen sijaan esimerkiksi taloudellista asemaa koskevia jatkuvia raportointivelvollisuuksia on säädetty niukasti. Finanssivalvonnalla on Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 2 momentin nojalla oikeus antaa valvottavia koskevia tiettyjä määräyksiä. Finanssivalvonta voi määrätä valvottavat esimerkiksi toimittamaan tilinpäätöstiedot hallituksen esityksen mukaisten valvontamaksujen määrittämiseksi. Vaihtoehtoisesti tilinpäätöstietojen raportointivelvollisuudesta voitaisiin säätää suoraan uudessa laissa. Toiseksi olisi tarpeen määrätä tai säätää nimenomaan kryptovarapalvelun tarjoajien tarjous- ja transaktiotietojen raportoinnista. Raportointivelvollisuus olisi tarpeen etenkin markkinoiden väärinkäytön valvomiseksi. Ottaen huomioon tarjous- ja transaktiotietojen raportointivelvollisuudesta määräämisen tai säätämisen vaikutukset, Finanssivalvonnalle tulisi asiasta säädettäessä jättää päätösvalta 1) siinä, milloin raportointi tulee aloittaa; ja 2) siinä, miten raportoitavat tiedot tulee toimittaa.

Finanssivalvonta pitää kannatettavana, että MiCA 88(3) artiklassa tarkoitettu selvitys tiedon julkistamisen lykkäämisen edellytyksistä tulisi toimittaa Finanssivalvonnalle ainoastaan sen pyynnöstä, jotta käytäntö olisi yhdenmukainen markkinoiden väärinkäyttöasetuksen (EU) N:o 596/2014 (MAR) yhteydessä kansalliseen lainsäädäntöön implementoidun käytännön kanssa. Finanssivalvonta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että valmistelussa tulisi tarpeen mukaan arvioida niin sanotusta Listing Actista seuraavat mahdolliset muutokset.

Finanssivalvonta katsoo, että ehdotettua 22 §:ää tulee muuttaa niin, että valitus Finanssivalvonnan päätöksestä tehdään markkinaoikeuden sijaan Helsingin hallinto-oikeuteen. Finanssivalvonnan päätöksistä – kuten ehdotetun lain 4 luvun nojalla tehtävistä muista valvontavaltuuksien käyttämisestä koskevista päätöksistä – valitetaan FivaL 73 §:n mukaan Helsingin hallinto-oikeuteen. Viittaamme tältä osin lain esitöissä lausuttuun (HE 151/2017 s. 210-211 ja 213-214). Finanssivalvonta katsoo, että asiaa ei ole syytä arvioida toisin kyseessä olevan päätöksen osalta.

Näkemykset Finanssivalvonnasta annetun lain muutoksiin

MiCassa säännellään seuraavanlaista taloudellista toimintaa: kryptovaran liikkeeseenlasku, kryptovaran tarjoaminen yleisölle, kryptovaran kaupankäynnin kohteeksi ottamisen hakeminen ja kryptovarapalveluiden tarjoaminen. Kryptovarapalveluiden tarjoaminen edellyttää lähes aina toimilupaa riippumatta palvelun tyypistä tai vastaavasti riippumatta niiden kryptovarojen tyypeistä, joihin liittyviä palveluita tarjotaan. Ainoa poikkeus on MiCAn perusteluosan 92 resitaalissa kuvattu

tilanne eli sähkörahatokeneiden jakelu. Liiketoiminta ei edellytä toimilupaa, koska vastaava liiketoiminta tavalliseen sähköiseen rahaan liittyvänä ei edellytä toimilupaa. Sen sijaan liikkeeseenlaskijaa, yleisölle tarjoajaa tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen hakijaa koskevat velvollisuudet eroavat tapauskohtaisesti toisistaan MiCAN VI osaston säännöksiä lukuun ottamatta. Kuten esityksessä todetaan, MiCAN 3 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa on liikkeeseenlaskijan yleinen määritelmä ja 13 alakohdassa tarjoajan yleinen määritelmä. Määritelmässä ei tehdä Finanssivalvonnasta annetun lain tapaan eroa sille, onko liikkeeseenlaskija tai tarjoaja toimilupavalvottava vai ei. Lisäksi MiCassa ei ole määritelmää henkilölle, joka hakee kryptovaran ottamista kaupankäynnin kohteeksi. Tällaisia henkilöitä koskevia vaatimuksia on kuitenkin, VI osaston lisäksi, MiCAN 5 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 1 kohdan toisessa kappaleessa ja 48 artiklan 1 kohdan toisessa kappaleessa.

Finanssivalvonta ehdottaa teknisenä muutoksena, että lain 4 §:n 2 momentin toimilupavalvottaviin lisätään omat erilliset kohtansa kryptovarapalveluntarjoajalle ja toimiluvalliselle omaisuusreferenssitokenin liikkeeseenlaskijalle. Valtiovarainministeriö on ehdottanut näiden toimilupavalvottavien kirjaamista yhteen kohtaan.

Lisäksi Finanssivalvonta ehdottaa, että lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuun muiden finanssimarkkinoilla toimivien luetteloon sisällytetään lakitekstin sujuvoittamiseksi omat erilliset kohtansa muille kuin toimiluvallisille liikkeeseenlaskijoille sekä tarjoajille ja henkilöille, jotka hakevat kryptovaran ottamista kaupankäynnin kohteeksi. Muuta kuin 4 §:ssä tarkoitettut liikkeeseenlaskijat tulisivat siis ensimmäiseksi uudeksi kohdaksi ja muut kuin 4 §:ssä tarkoitettut tarjoajat sekä kaupankäynnin kohteeksi ottamisen hakijat toiseksi uudeksi kohdaksi. Finanssivalvonta huomauttaa myös, että muista finanssimarkkinoilla toimivista säädettäessä on otettava huomioon MiCAN 3 artiklan 1 kohdan 33(b) ja (c) alakohtien mukaiset tilanteet.

Lisäksi on harkittava, onko syytä tehdä sähkörahatokenit huomioon ottavia teknisiä muutoksia 5 §:n 1 momentin 23 kohtaan. Samalla on syytä harkita vastaavia teknisiä muutoksia maksulaitoslakiin. Kommentoimme näitä muutostarpeita maksulaitoslakiin erikseen lausuntokohdassa E. Sekä Finanssivalvonnasta annettu laki että maksulaitoslaki viittaavat tällä hetkellä ainoastaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun eli viittaukset yleisölle tarjoamiseen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen hakemiseen puuttuvat.

MiCAN 93 artiklan johdosta FivaL 6 lukuun on lisättävä uusi pykälä (50 x §), jonka mukaan Finanssivalvonta on toimivaltainen MiCA-viranomainen.

FivaL 21 § tulee laajentaa ETA-alueella sijaitseviin kryptovarojen kaupankäyntialustoihin, kuten on säädetty säännellyn markkinan ja monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän kohdalla (ks. FivaL 6 § 18 kohdan määritelmä). Kuten edellä esitetään, säännös tulee laajentaa lisäksi kolmansien maiden markkinoihin. Lakiteknisenä huomiona esitämme lisäksi, että pykälän 1 momenttiin lisätään viittaus EU:n esiteasetukseen, sillä asetus liittyy liikkeeseenlaskijoiden tiedonantovelvollisuuteen.

FivaL 27 §:ään ehdotettu muutos ei ole nähdäksemme tarpeen, sillä EU:n kryptovaramarkkina-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa tarkoitettulla liikkeeseenlaskijalla ja 13 alakohdassa tarkoitettulla tarjoajalla ei ole pykälässä tarkoitettua toimilupaa tai rekisteröintiä.

FivaL 28 §:ää on syytä vielä selventää muun muassa siltä osin, että kumpikin ehdotettu momentti koskee kryptovarapalvelun tarjoajan ylimmän hallintoelimen jäsentä. Mitkä ovat ehdotettujen säännösten soveltamistilanteet ja niiden erot? Säännöksissä tulisi myös tarvittaessa viitata MiCAN

artikloihin, joiden rikkomisen osalta toimivaltuuksia voidaan käyttää (esim. MiCAn 111.5 artiklan f kohdassa viitataan tiettyihin MiCAn artikloihin).

Finanssivalvonnan käsityksen mukaan MiCAn 112 artikla on suoraan sovellettava, sillä artikla ei edellytä jäsenvaltiolta sääntelytoimenpiteitä toisin kuin esimerkiksi 111 artikla. Tämän johdosta seuraamusmaksun määrän arviointia koskevaa FivaL 41 § 2 momenttia ja ehdotettua 41 §:n 3 momenttia ei tulisi soveltaa MiCAn nojalla annettavaan seuraamukseen. Pykälän loppuun voisi siten lisätä uuden momentin, joka voisi kuulua esimerkiksi seuraavasti: ”Jos kyse on EU:n kryptovaramarkkina-asetuksen rikkomisesta, seuraamusmaksun määrää arvioitaessa noudatetaan 2 momentin sijaan mitä EU:n kryptovaramarkkina-asetuksen 112 artiklassa säädetään.” Finanssivalvonta kiinnittää tältä osin huomiota myös siihen, että MiCAn 112 artiklaa vastaava sääntelytapa on myös muun muassa EU:n joukkorahoitusasetuksessa ja EU:n esiteasetuksessa, joten niidenkin osalta tulisi harkita vastaavaa sääntelytapaa.

Lain 41 a §:n muutostarpeet ja pykälään liittyvät lain johtolauseet on vielä syytä käydä lakiteknisesti tarkkaan läpi. Esimerkiksi ehdotetussa 41 a §:n uudessa 9 ja 10 momentissa tulisi kauttaaltaan viitata kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 26 §:n 1 momentin 1–4 kohtaan. Ehdotetussa 10 momentissa tulisi myös käyttää sanan ”vähintään” sijaan sanaa ”enintään”. On myös epäselvää, onko vertailuarvoasetusta koskevaa 41 a §:n 16 momenttia tarkoitus muuttaa.

Finanssivalvonta katsoo lisäksi, että selkeyden ja sanktiosääntelyä koskevan tarkkarajaisuusvaatimuksen johdosta FivaL 41 a §:n kussakin momentissa tulisi viitata sektorilakien säännöksiin, joiden mukaan myös 1-tason säädösten nojalla annettujen komission 2-tason asetusten ja päätösten rikkomukset ovat seuraamusmaksun alaisia. Tämä on ollut lainsäätäjän tarkoitus. Esimerkiksi ehdotetussa uudessa 9 momentissa tulisi viitata kryptovarapalvelun tarjoajista ja kryptovaramarkkinoista annetun lain 26 §:n 2 momenttiin. Vastaavat muutokset tulisi tehdä tarvittavilta osin pykälän kaikkiin momentteihin.

Lain 45 §:ssä tulee ottaa huomioon, että esimerkiksi kryptovarapalvelun tarjoajat ovat valvottavia, jolloin niitä ei tarvitse erikseen mainita pykälässä.

Finanssivalvonta esittää, että FivaL 71 §:n 1 momentin 18 kohtaa täydennetään FivaL 47 §:n johdosta niin, että Finanssivalvonta voi luovuttaa salassa pidettäviä tietoja kuluttaja-asiamiehelle myös silloin, kun se kuulee kuluttaja-asiamiestä FivaL 47 §:n velvoittamana. Finanssivalvonta voi tällaisessa tilanteessa joutua kuulemisen suorittamiseksi luovuttamaan salassa pidettäviä tietoja kuluttaja-asiamiehelle. Säännös voisi kuulua esimerkiksi seuraavasti: ”18) kuluttaja-asiamiehelle sen valvontatehtävien hoitamista tai 47 §:ssä säädetyn lausunnon pyytämistä varten;”.

Näkemykset rikoslain muutoksiin

Finanssivalvonta kannattaa virtuaalivaluuttaan kohdistuvien viittausten muuttamista viittauksiksi kryptovaroihin.

Koska rikoslain 51 luvun 6 §:ssä rahoitusvälineen määritelmä on sidottu nimenomaan sijoituspalvelulain rahoitusvälineen määritelmään, on perusteltua, että kryptovaramarkkinarikoksista säädetään erillisessä luvussa. Esimerkiksi rikoslain 37 luvun 15 §:ssä tarkoitettu maksuvälineen määritelmä on laajempi kuin maksulaitoslain 5 §:ssä. On kuitenkin huomattava, että 37 luvun 15 §:n 3 momentissa on virtuaalivaluutan määritelmän lisäksi viittaus sähköisen rahan määritelmään. Sähkörahatokenit ovat MiCAn 48 artiklan 2 kohdan mukaan sähköistä rahaa. Siten viittauksen muuttaminen virtuaalivaluutasta kryptovaraan tarkoittaa, että sähkörahatokenit sisältyvät saman momentin sisällä kahteen eri määritelmään.

Finanssivalvonta pitää kannatettavana, että kansallisesti säädetään kryptovaramarkkinoiden väärinkäyttöä ja sisäpiiritiedon julkistamista koskevien säännösten rikkomisesta aiheutuvista rikosoikeudellisista seuraamuksista ja että rikoslakiin lisätään uusi ehdotettu 51 a luku kryptovaramarkkinarikoksista. Finanssivalvonta katsoo, että ehdotetut rangaistussäännökset ovat perusteltuja rikoslainkäytön ennakoitavuuden näkökulmasta, jotta teon rikosoikeudellinen arviointi ei olisi riippuvainen siitä, luokitellaanko kryptovara rahoitusvälineeksi vai ei. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan ehdotettu sääntelyratkaisu on omiaan edistämään markkinoita kohtaan tunnettua luottamusta. Ehdotus on kannatettava myös siksi, että poliisilla on esitutkintaviranomaisena Finanssivalvontaa laajemmat toimivaltuudet tutkia epäiltyjä väärinkäytöksiä. Finanssivalvonta kiinnittää huomiota kuitenkin siihen, että rikostunnusmerkistöiltä ja muilta rikosoikeudellista vastuuta koskevilta säännöksiltä edellytettävän tarkkarajaisuuden johdosta relevantit käsitteet tulisi määrittellä rikoslain 51 a luvun 7 §:ssä. Ehdotettu rikoslain 51 a luvun 7 § ei esimerkiksi sisällä liikkeeseenlaskijaa ja tarjoajaa koskevia määritelmiä.

Ehdotettuja valvontamaksuja koskevat näkemykset

Finanssivalvonta esittää, että kryptovarapalveluiden tarjoajien valvontamaksu olisi kiinteä maksu 15 000 euroa vuodessa. Kryptovarapalveluiden tarjoajien noudatettavista velvoitteista ja näiden valvonnasta suuri osa on riippumatonta palveluntarjoajan liiketoiminnan laajuudesta. Mikäli valvontamaksu pidetään HE-luonnoksen mukaisena (kiinteä maksu ja liikevaihtoon sidottu maksu), tulee säädöskohtaa korjata viittaamaan kryptovarapalvelun tarjoajan koko liikevaihtoon, eikä vain kryptovarapalveluiden liikevaihtoon. Lisäksi kryptovarapalveluiden tarjoajat tulee tällöin valvontamaksulaskutusta varten velvoittaa toimittamaan Finanssivalvonnalle riittävät tiedot laskutusta varten, kuten tilinpäätös. Tämä velvoite voitaneen toteuttaa joko suoraan lakiin kryptovarapalvelujen tarjoajista ja kryptomarkkinoista tai siten, että Finanssivalvonta käyttää Fivalain 18 § 2 momentin määräyksenantovaltuutta.

Omaisuusreferenssitokeneita koskeviin luottolaitoksiin ei sovelleta MiCAN 16, 18, 20, 21, 24, 35, 41 ja 42 artiklaa. Toimilupavaatimuksen puuttumisen lisäksi MiCassa ei siis aseteta luottolaitoksille erillisiä vakavaraisuusvaatimuksia eikä erillisiä omistajakontrollivaatimuksia. Keskeisesti luottolaitoksia koskee kuitenkin velvollisuus raportoida kattavasti omaisuusreferenssitokeneista (22 artikla) ja pitää yllä reserviä (36-38 artiklat). Reserviin liittyvät tehtävät olisivat liikkeeseenlaskijan toimilupatyypistä riippumatta merkittävä osa omaisuusreferenssitokenien jatkuvaa valvontaa. Siksi on perusteltua edellyttää luottolaitoksilta erillistä lisämaksua omaisuusreferenssitokenien liikkeeseenlaskemisesta. Niin luottolaitokset kuin ilman luottolaitoksen toimilupaa omaisuusreferenssitokeneita liikkeeseenlaskevat yrityksetkin ovat velvollisia ylläpitämään kutakin liikkeeseenlaskemaansa omaisuusreferenssitokenia kohden eri reservipooloja (36 artiklan 5 kohta), mikä tulisi ottaa huomioon lisämaksuista päätettäessä.

Ehdotetut valvontamaksut muille MiCAN alaisille toimijoille, kuten liikkeeseenlaskijoille ja tarjoajille, vaativat vielä jonkin verran jatkovalmistelua sekä maksujen ajallisen ulottuvuuden että maksuvelvollisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi. Lisäksi on tarpeen täsmentää sitä, missä tilanteessa veloitetään valvontamaksu ja missä tilanteessa valvontamaksulain 11 §:n mukainen lisämaksu.

Muita muutosehdotuksia koskevat näkemykset

Rahanpesulaki

Finanssivalvonta kannattaa lain 1 luvun 2 §:n 1 momentin a) kohdan soveltamisalasäännöksen muutosta. Finanssivalvonta esittää myös, että rahanpesulain kirjoitustapaa muutetaan tältä osin niin, että siinä ei enää viitata FivaL 4 §:n 2 momentin toimilupavalvottavan määritelmään, sillä tämä kirjoitustapa on virheille altis, kuten nyt on käynyt ilmi. Rahanpesulain soveltamisalaan kuuluvat valvottavat tulisi siten kirjoittaa auki rahanpesulakiin.

Ehdotetun 8 luvun 1 §:n ja 3 §:n artiklaviittausten oikeellisuus on syytä tarkistaa. Esimerkiksi TFR-asetuksen 29 artiklassa ei viitata asetuksen 10 artiklaan, minkä lisäksi viittaus 20 artiklaan puuttuu.

Laki pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä

Velvollisuus ylläpitää pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää perustuu voimassaolevan EU:n rahanpesudirektiivin (EU) 2015/849 32a artiklaan. Direktiivi ei edellytä valvontajärjestelmän ulottamista virtuaalivaluuttatileihin tai -lompakoihin. Virtuaalivaluutan tarjoajat kuuluvat pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain piiriin kansallisen ylimääräisen sääntelyn nojalla.

Rahanpesudirektiiviä uudistetaan. Euroopan komissio, neuvosto ja parlamentti ovat päässeet uudesta rahanpesudirektiivistä poliittiseen sopuun 18.1.2024. Trilogimandaateissa ainoastaan Euroopan parlamentti on ehdottanut valvontajärjestelmän ulottamista pankki- ja maksutilien lisäksi myös kryptovaralompakoihin (2021/0250 (COD) 39-42 resitaalit ja 14 artikla). Finanssivalvonnalla ei ole julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella käsitystä siitä, onko trilogissa päädytty kannattamaan parlamentin ehdotusta. Ottaen kuitenkin huomioon, että MiCAn tarkoitus on harmonisoida kryptovarapalveluiden tarjoamiseen liittyvää lainsäädäntöä EU:ssa, Finanssivalvonta ehdottaa, että kansallinen ylimääräinen sääntely valvontajärjestelmän ulottamisesta kryptovaralompakoihin poistetaan kokonaan. Mikäli uudistetussa rahanpesudirektiivissä ehdotetaan järjestelmän ulottamista kryptovaratileihin tai -lompakoihin, nämä voidaan lisätä uudistetun rahanpesudirektiivin täytäntöönpanon yhteydessä pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain soveltamisalan piiriin.

Maksulaitoslaki

Vaikka maksulaitoslaissa sallittua liiketoimintaa ei ole rajattu yhtä tarkoin kuin muussa sektorilainsäädännössä, maksulaitoslakiin olisi syytä lisätä muun sektorilainsäädännön kanssa johdonmukaisesti maininnat sähkörahayhteisön oikeudesta tarjota MiCAn 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja itsensä liikkeeseen laskemiin sähkörahatokeneihin liittyviä kryptovarapalveluita. Lisäys on perusteltu siksi, että toisin kuin muu maksulaitokselle tai sähkörahayhteisölle sallittu liiketoiminta, kryptovarapalveluiden tarjoaminen edellyttää MiCAssa säännellyn muotomääräisen ilmoituksen toimittamista Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta ehdottaa, että tästä sähkörahayhteisöjen oikeudesta säädetään kokonaan uudessa pykälässä erikseen. Lisäksi Finanssivalvonta ehdottaa, että sähkörahayhteisöjen ja maksulaitoslain 7 a §:n mukaisten sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden oikeudesta laskea liikkeeseen sähkörahatokeneita säädetään tässä samassa uudessa pykälässä. Yhden uuden pykälän alle koottaisiin siis nimenomaan se uusi liiketoiminta, jota sähkörahayhteisöt voisivat harjoittaa MiCAn nojalla. Erillinen juuri sähkörahayhteisöjä koskeva koontipykälä on tarpeen maksulaitoslain 1 §:ssä omaksutun lähestymistavan vuoksi. 1 §:n mukaan ”maksulaitoksella” tarkoitetaan myös sähkörahayhteisöä, jos toisin ei erikseen säädetä.

Sähkörahatokenit ovat MiCAN 48 artiklan 2 kohdan mukaan sähköistä rahaa, joten viittaukset sähköiseen rahaan ovat suoraan myös viittauksia sähkörahatokeneihin. Siksi voi olla tarpeen tarkastella sitä, onko maksulaitoslakiin tai muihin sähköiseen rahaan viittaaviin lakeihin lisättävä joitakin teknisiä viittauksia sähkörahatokeneihin sähköisen rahan rinnalla. Toisaalta mikäli viittaukset sähköiseen rahaan perustuvat muussa kuin maksupalvelulainsäädännössä täysin kansalliseen harkintaan, olisi syytä tarkastella sitä, onko sähköiseen rahaan viittaavan säännöksen tarkoituksenmukaista kattaa myös sähkörahatokenit.

Finanssivalvonta kiinnittää huomiota myös siihen, että maksulaitoslaissa säännellään ainoastaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskua. Laista puuttuvat siten viittaukset yleisölle tarjoamiseen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen hakemiseen. Esimerkiksi, kuten lausunnossa on aiemmin mainittu Finanssivalvonnasta annetun lain yhteydessä, MiCAN 48 artiklan 1 kohdan toisessa kappaleessa tarkoitetut liikkeeseenlaskijan kanssa sopimuksen tehneet henkilöt eivät olisi velvollisia hakemaan toimilupaa. MiCAN täytäntöönpanon yhteydessä olisi tarpeen panna täytäntöön myös sähköisen rahan jakelijoita koskeva sähkörahadirektiivin (2009/110/EY) 3 artiklan 4 kohta. Tarkemmin sanottuna säännöksessä tarkoitetaan sähköisen rahan luovuttamista tai lunastamista liikkeeseenlaskijan puolesta. Jakelutoimintaan viitataan myös MiCAN perusteluosan 92 resitaalissa. Vaikka direktiivin täytäntöönpano on jäänyt puutteelliseksi, Finanssivalvonta käsittelee jakelijatoimintaan liittyviä ilmoituksia delegoidun asetuksen (EU) 2017/2055 nojalla. Jakelijoista olisi mahdollista säätää nyt MiCAN täytäntöönpanon yhteydessä maksulaitoslaissa. Finanssivalvonta huomauttaa, että jakelijat eivät olisi Finanssivalvonnasta annetun lain 5 §:n mukaisia muita finanssimarkkinoilla toimivia. Jakelijoita tulisi juridisesti kohdella kuin asiamiehiä. Tämä tarkoittaa myös, että MiCAN 92 resitaalia on luettava siten, että kuvatussa tilanteessa ei ole lainkaan kyse kryptovarapalvelun tarjoamisesta. Kyse on sen sijaan sähkörahadirektiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaisesta jakelijatoiminnasta. Jakelijatoiminta ei myöskään olisi sähkörahatokenien yleisölle tarjoamista eikä kaupankäynnin kohteeksi ottamisen hakemista.

Luottolaitoslaki

Luottolaitoslakiin olisi syytä lisätä maininta oikeudesta laskea liikkeeseen omaisuusreferenssitokeneita.

Sijoituspalvelulaki

Koska sijoituspalvelulain 2 luvun 3 §:ssä pannaan täytäntöön MiFID II:n liitteen 1 oheispalveluita koskeva B osa ja kryptovarapalvelut eivät ole tässä luettelossa tarkoitettuja oheispalveluita, MiCAN 60 artiklan edellyttämät muutokset tulisi kirjata 2 luvun 3 §:stä erilliseen pykälään. Lisäksi sijoituspalvelulakia koskevissa perusteluissa tulisi erikseen mainita, että kryptovarot eivät ole sijoituspalvelulain 2 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuja muita sijoituskohteita. Kryptovaroihin liittyvien palvelujen tarjoaminen edellyttää joko erillistä toimilupaa tai MiCAN 60 artiklan mukaisen ilmoituksen tekemistä.

Laki vaihtoehtorahaston hoitajista

Finanssivalvonta toivoo, että hallituksen esityksessä arvioidaan MiCAn vaikutuksia vaihtoehtorahaston hoitajista annetun lain (162/2014) 14 luvun 1 §:ään.

Taipale Armi
Finanssivalvonta

Tanninen Tytti
Finanssivalvonta